

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 19. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 302 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

29. april 2010

J.nr. 2010-0005769

Spørgsmål nr. 302:

” Ministeren bedes oplyse, hvor mange unge under 30 år, der - selvom de ikke lever op til kravet om ikke at kunne blive selvforsørgende gennem beskæftigelse - er blevet tilkendt førtidspension pga. psykisk og/eller fysisk nedsat arbejdsevne.”

Endeligt svar:

Det er et grundlæggende krav efter reglerne om førtidspension, at kommunerne har vurderet og dokumenteret, at en person ikke vil kunne bringes i stand til at blive selvforsørgende ved beskæftigelse, og at arbejdsevnen er varigt nedsat.

Udgangspunktet er derfor, at kommunerne alene tilkender førtidspension til personer, som efter kommunens opfattelse opfylder betingelserne.

Den store stigning i andelen, der tilkendes førtidspension på grund af psykiske lidelser – herunder særligt de unge – giver imidlertid anledning til bekymring.

Ifølge den sundhedsfaglige viden kan personer med psykiske lidelser ofte få det bedre med tiden. Der udvikles hele tiden ny medicin og forbedrede behandlingsmetoder. Lidelser, der tidligere blev betragtet som varige, kan senere helbredes eller være af mindre betydning i forhold til en fremtid på arbejdsmarkedet.

Man kan derfor stille spørgsmålstegn ved, om grundlaget for en vurdering af, om arbejdsevnen er varigt nedsat i alle tilfælde er tilstrækkeligt - særligt når personer tilkendes pension i en meget ung alder.

Samtidig viser en ny undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø (NFA), at der er indikation for, at en kombineret arbejds- og helbreds-mæssig indsats fremmer en hurtigere tilbagevenden til arbejde. En afgørende forudsætning for at opnå dette er, at der i en periode er mulighed for at tilpasse arbejdskravene til medarbejderens nedsatte funktionsevne. Hvis man gør det, er der ikke noget, der tyder på, at det skader det mentale helbred at gå på arbejde.

Venlig hilsen

Inger Støjberg